

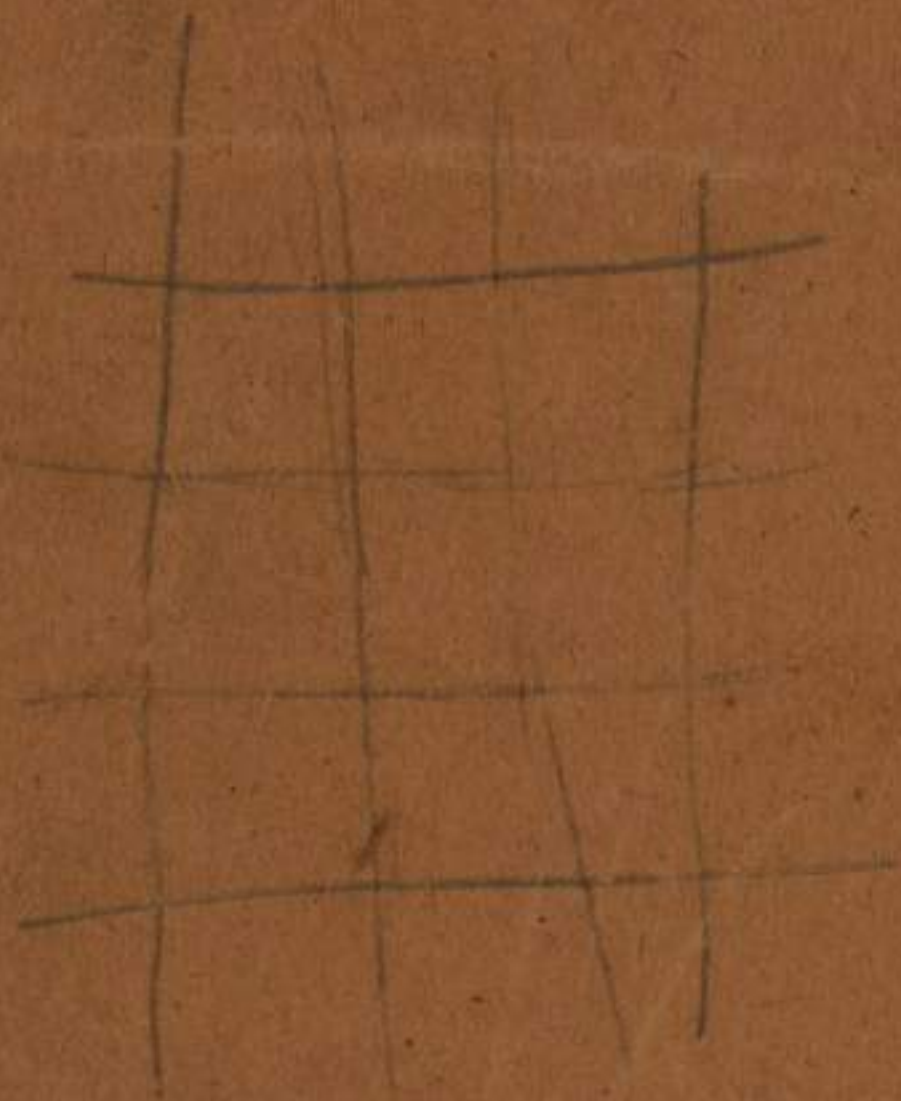
ΤΩ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΙ
Η. ΖΕΡΒΩ.
ΠΡΟΕΔΡΩ
ΤΗΣ ΙΒ. ΒΟΥΛΗΣ
Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

Ω Σὺ, ποῦ τόσα ὑπέφερες
Στοὺς βράχους ἔχρισμένος,
Κι' ἀπὸ τοῦ Ξένου τὸ θυμὸ
Παντοῦ κυνηγημένος.
Δέξου τὸ πρῶτο κίνημα
Ποῦ μὲ κοινὴ σημαία
Ἡ ἀγνίστου Νεολαία
Προσφέρει εἰς Ἑσέ.

Σ' ἐσὲ ἀρμόζουν τ' ἄσκησις...
Αἱ δάφναι... αἱ μυρτίναι...
Καὶ τ' ὄνομά σου ἀθάνατο
Κοντὰ σ' ἐμᾶς θὰ εἶναι.
Ἀλλ' ὅμως, γενναϊόκαρδε,
Γένου καὶ τώρ' ἀσπίδα
Γιὰ τὴν γλυκερὰ πατρίδα
Ἡ ἀκαρτερεῖ σ' Ἑσέ.

23

Ακροστιχίς.

— Ἡλίο δαφνοστόλιστε,
— Λαοῦ ψυχὴ σοφία,
— Ἰερὸν πατρίδος καύχημα,
— Ἀθάνατος καρδιά,
— Συνείδησις ἀμόλυντος,
— Ζωὴ τοῦ ἔθνισμοῦ.
— Ἐπίβουλον τὸ βλέμμα.
— Ῥίπτει πρὸς σὲ ὁ φθόνος,
— Βλέπων νὰ σ' ὀνομάζῃ
— Ὁ δικαστὴς ὁ χρόνος·
— Σωτὴρα τοῦ Λαοῦ!

Κάλλος.

Κερκύρα, τῇ 26 Μαΐου 1862 Ε. Ε.

Τυπογραφεῖον «ΕΡΜΗΣ».

J. Sappho
9th
1874
Nov 6 7 4902
Sappho

Μημορ
A

ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ Η ΔΑΦΝΗ;

Σ' ἔρημο βράχο καὶ ξηρὸν
Δάφνη μεγάλη ἀνθίζει,
Ποῦ τὴν ἐφύτευσεν ἐκεῖ;
Καὶ ποῖός τὴν ποτίζει;

Ἡ Δάφνη ἐξεφύτρωσε
Στοῦ σκόπελου τὴν ἄκρη;
Ἐκεῖνος ποῦ τὴν φύτευσε
Τὴν πότισε μὲ δάκρυ.

Καὶ ἔγειρε τόσο φεβερὴ
Καὶ τόσο ξακουσμένη
Π' ὅσο ὑπάρχουνε θνητοὶ
Ἀθάνατη θὰ μένη.

Ὅποιος διαβαίνει σιγαλὰ
Τὴν νύκτα μὲ γαλήνη
Ἀπὸ τὸν σκόπελον σιμὰ
Κι' ἀπὸ τὴν Δάφνη ἐκείνη,

Βλέπει τὸν βράχον ὁλόλαμπρον
Τὴν Δάφνην ἀνθισμένην
Καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ΖΕΥΒΟΥ
Στὴν πέτρα καθισμένην.

Ἀγέροχ', ὑπερήφανα
Καὶ ὅλο μεγαλεῖο !!! ...
Ἐχ' ἡ θωριά τί ἄπειρο !!! ...
Κ' ἡ ματιὰ τί θεῖο

Στὴν οἰκουμένη πανταχοῦ
Στρέφει γοργὸ τὸ βλέμμα
Κι' ἀπ' τὰ δεσμά της στάζουνε
Σταλαματιᾶς τὸ αἷμα

Τὸ αἷμα τὸ πολύτιμο
Σὰν μυστικιὰ θυσία
Στὴν γῆν μας ἔξαγοράσαμε
Τιμὴ κι' ἐλευθερία.

.....
.....
.....
.....

Ἡ Δάφνη ἀγνή, ἀμάραντη,
Θὰ μένη στὸν αἰῶνα
Στὴν κεφαλὴν τοῦ μάρτυρος
Σὰν ἐθνικὴ κορὴνα.

IB

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΒ' ΒΟΥΛΗΣ

Η. ΖΕΡΒΟΝ.

Ἐλθεῖν ἡ ὥρα τὰ ἰδῆς ἱκαροποιημένον,
 Ὡαὲ, τὸν Ἐθρομάρτυρα μὲ δάφνας ἐστερμένον!
 Ἦα σκορπαῖωρ εὖοσμαι ὅτ' οὐ Βουλευτήριόν σου
 Ἐμάρτυρόν τε στέφανον πλέχεις εἰς τὸν ταόν σου,
 Ἐμνοπρεπῶς δὲ στέφεις τὸν μέγαν Πρόεδρόν σου!!

Νῆπι Κλεινὲ, ποῦ Σ' ἔστειλαν τὰ πλήθη τῆς Κερκύρας
 Ἐσὺ, ποῦ εὐχολὰ κεντᾷς τὰς ἐθνικάς μας λόρας,
 Ἐλῖψε τὰ ἄνθη στὸν Βωμὸν, καὶ πρόσφερε θυσίας
 Ἐρασίδα Σπαρτιάτα μου, καὶ ἐν μέσῳ τῆς γλυχείας
 Ἐμοεθροῦς, μιᾶς εὐχῆς, τῆς ὅλης Ἑπταρήσου
 Ἐπαιάαν ἀγλαοφανῆ, δαφροστεφῆς, στολίσον.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ.

